VIIKONVAIHDE

VIIKON ÄLÄHDYS

Tunti on mittaajansa korvien välin pituinen: Yksi ei lopu milloinkaan; toinen katoaa silmänräpäyksessä.

PÄHKINÄ

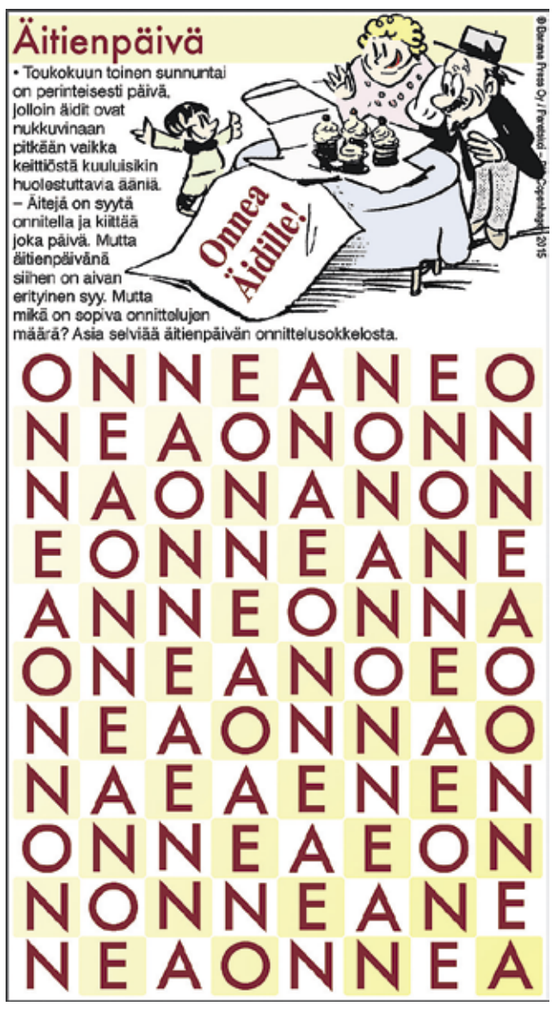

SUDOKU

Taso: Keskivaikea

1						7	5	
8					1			4
		6	5	2				3
					2	6		
			9					
			7	5	4			
	6	3		7	5		8	
	5	8	3					
7			2					

Sudoku-tehtävän 477 ratkaisu.

3	6	7	1	8	9	5	2	4
1	5	4	7	2	3	6	9	8
9	2	8	4	6	5	3	1	7
6	3	1	9	7	2	8	4	5
4	7	2	5	3	8	9	6	1
5	8	9	6	4	1	2	7	3
7	9	5	3	1	6	4	8	2
2	4	3	8	9	7	1	5	6
8	1	6	2	5	4	7	3	9

Tehtävä numero 478.

Täytä ristikko siten, että jokaisella pysty- ja vaakarivillä (ja paksuilla viivoilla rajatuissa 3 x 3 laatikoissa) on jokainen luku yhdestä yhdeksään. Kerran ja vain kerran! Apua Sudokun ratkaisuun osoitteessa: www.sudoku.org.uk

EDELLISEN RISTIKON RATKAISU

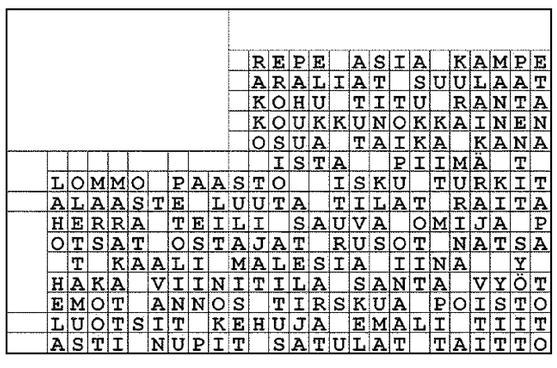

Jakkupuvusta emännän saappaisiin

Äitienpäivänä palkittavasta Taru Välttilästä tuli maatalon emäntä kuin varkain. Tilan töiden ohella hän hoiti viisi lasta ja anoppinsa.

MARKKU VUORIKARI

Taru Välttilä tunnustaa monen äidin tavoin, että kerran äiti on aina äiti. Vaikka lapset ovat jo kasvaneet aikuisiksi, hän murehtii yhä heidän isot ja pienet murheensa. Välillä jopa niin antaumuksella, ettei uni tule yöllä silmään.

SOMERO (MT)
Somerolainen **Taru Välttilä** hyppäsi pankkivirkailijan jakkupuvusta maatalon emännän saappaisiin yli kolmekymmentä vuotta sitten. Sopeutuminen uuteen rooliin ei ollut helppo. Mallin katsominen anopista ei ainakaan tehnyt muutoksesta yhtään helpompaa.

”Katselin, kun anoppi laittoi aamupalan, tiskasi, valmisti lounaan, tiskasi, keitti iltapäiväkahvin, tiskasi, leipoi, laittoi iltaruuan, tiskasi, teki iltapalan ja lopuksi vielä tiskasi”, Välttilä muistelee ja nauraa.

Päätyminen maatalon emännäksi ei ollut Välttilälle mikään lapsuuden haave — päinvastoin. Näin jälkikäteen häntä jopa naurattaa, että niin pääsi käymään ja vieläpä hieman varkain.

”Kuinka lapsellinen voi ihminen olla, jos seurustelee ja menee naimisiin maatalon pojan kanssa, eikä tajua, mitä siitä seuraa. Tähänhän se juuri johtaa.”

Lasten rinnalla hoitui anoppikin

Välttilä on kuitenkin äärimmäisen tyytyväinen valintaansa, sillä se mahdollisti sen, että hän saattoi olla kotona, kun perheen kaikki viisi lasta olivat pieniä. Nyt lapsista vanhin on jo 40-vuotias ja nuorinkin 27.

”Oli siunaus saada olla lasten kanssa kotona. Koska työt oli tehtävä, vaikka lapset olivat kotona, lapset olivat usein mukana hommissa. Eikä ollut harvinaista sekään, että joku juoksi yöpaidassa pihan läpi sikalaan kertomaan, kuka oli kiusannut ja ketä, jos lapset olivat keskenään sisällä.”

Kun kaikki viisi lasta olivat jo kouluikäisiä, Välttilä alkoi hoitaa samassa pihapiirissä asunutta anoppiaan, josta tuli loppuaikoinaan täysin liikuntakyvytön.

”Aamulla kävin vaatettamassa anopin ja nostamassa pyörätuoliin. Ruuat syötin, laitoin päivälevolle, nostin taas istumaan ja illalla laitoin nukkumaan. Viikonloput olivat raskaimpia, koska silloin ei käynyt kotihoito.”

Emännästä tuli lähihoitaja

Välttilän täysipäiväistä maatalon emännän elämää kesti kolmisenkymmentä vuotta. Nyt hän on ollut kolme vuotta luopumiseläkkeellä.

Eläkkeestä huolimatta hän ei osannut vielä alle 60-vuotiaana jäädä eläkeläiseksi vaan kouluttautui lähihoitajaksi. Päätös lähihoitajan opintoihin hakeutumisesta syntyi, kun hän oli yläkoulussa sijaistamassa opinto-ohjaajaa.

”Teimme oppilaiden kanssa toisen asteen yhteishaun harjoitushakua, ja oppilaat kysyivät, mihin minä hakisin. Vastasin, että vaikkapa lähihoitajaksi. Kotona aloin miettiä asiaa tosissani. Nyt työskentelen muistisairaiden vanhusten parissa.”

Nykyvanhemmuus on suorittamista

Välttilä uskoo, että ulkoisesti nykyvanhemmilla on kaikki hyvin. On niin neuvolat, lapsilisät kuin päivähoidotkin.

Ulkokuoren alla saattaa kuitenkin kyteä riittämättömyyden tunne, koska vanhemmuus on liiaksi pelkkää suorittamista.

”Jo raskausaikana mietitään, miten minkäkinlaisen musiikin kuuntelu vaikuttaa sikiöön. Oikein pelottaa, mitä lapsista tulee, kun jo pienestä pitäen kilpaillaan kaikesta. Lapsista yritetään tehdä aikuisia liian aikaisin.”

Kaikkien odotusten keskellä vanhempien pitäisi Välttilän mielestä muistaa, että lapsen peruskasvatuksen tulee tapahtua kotona.

”Älkää unohtako rakastavaa kuria ja kantakaa vastuunne oman lapsenne kasvatuksesta. Rohkaiskaa lasta olemaan oma itsensä ja tukekaa hänen vahvoja puoliaan.”

ANNIINA KAJANDER

35 äitiä palkitaan kunniamerkillä

Tasavallan Presidentti on myöntänyt 35 äidille Valkoisen Ruusun Ritarikunnan I luokan mitalin kultaristein tunnustuksena merkittävästä työstä kasvattajana. Kunniamerkit luovutetaan äitienpäivänä Valtioneuvoston juhlahuoneisto Smolnassa Helsingissä.

Omaishoitaja Ritva And, Lahti.
Perushoitaja Sisko Hellsten, Helsinki.
Postinjakaja Inkeri Hyvönen, Keitele.
Pankkitoimihenkilö Marja-Terttu Honkasalo, Forssa.
Galleriatyöntekijä Sirkka-Liisa Ikävalko, Kerava.
Emäntä Eila Jaakkola, Forssa.
Piirtäjä Kyllikki Kaartinen, Vantaa.
Omaishoitaja Liisa Kangas, Ilmajoki.
Ekonomi, HTM-tilintarkastaja Alli Kaski, Oulu.
Monikulttuurisuuden asiantuntija Melody Karvonen, Espoo.
Kotiäiti Maija Keinänen, Tornio.
Perhepäivähoitaja Arja Kivioja, Heinola.
Perhepäivähoitaja Terttu Kukkola, Mikkeli.
Emäntä Maija-Liisa Lampinen, Mänttä-Vilppula.
Perhehoitaja Airi Lindeman, Viitasaari.
Kokki Viveka Lindström, Maarianhamina.
Emäntä, yrittäjä Irene Makkonen, Savonlinna.
Emäntä, ompelija, maalari Eila Manninen, Turku.
Kätilö Raakel Nuutinen, Nurmijärvi.
Emäntä Terttu Ojaniemi, Kauhajoki.
Emäntä Armi Ojanperä, Kittilä.
Maaseutuyrittäjä Anita Ovaskainen, Valtimo.
Emäntä Seija Pennanen, Kiuruvesi.
Emäntä Aila Pernu, Ranua.
Keittiöapulainen Mirja-Leena Pönkkö, Liminka.
Sairaanhoitaja Anu Salo, Multia.
Perushoitaja Sirkka-Liisa Setälä, Alavus.
Osastoapulainen Helvi Sillanpää, Pori.
Henkilökohtainen avustaja, emäntä Armi Sivula, Parkano.
Perhehoitaja Anne Smedlund, Ii.
Perhehoidon ohjaaja Elina Tahkola, Tampere.
Laitoshuoltaja Arja Tölli, Sievi.
Yrittäjä, omaishoitaja Taina Vuorio, Vehmaa.
Emäntä, merkonomi, lähihoitaja Taru Välttilä, Somero.
Yrittäjä Leena Vättö, Hämeenlinna.

ANNIINA KAJANDER

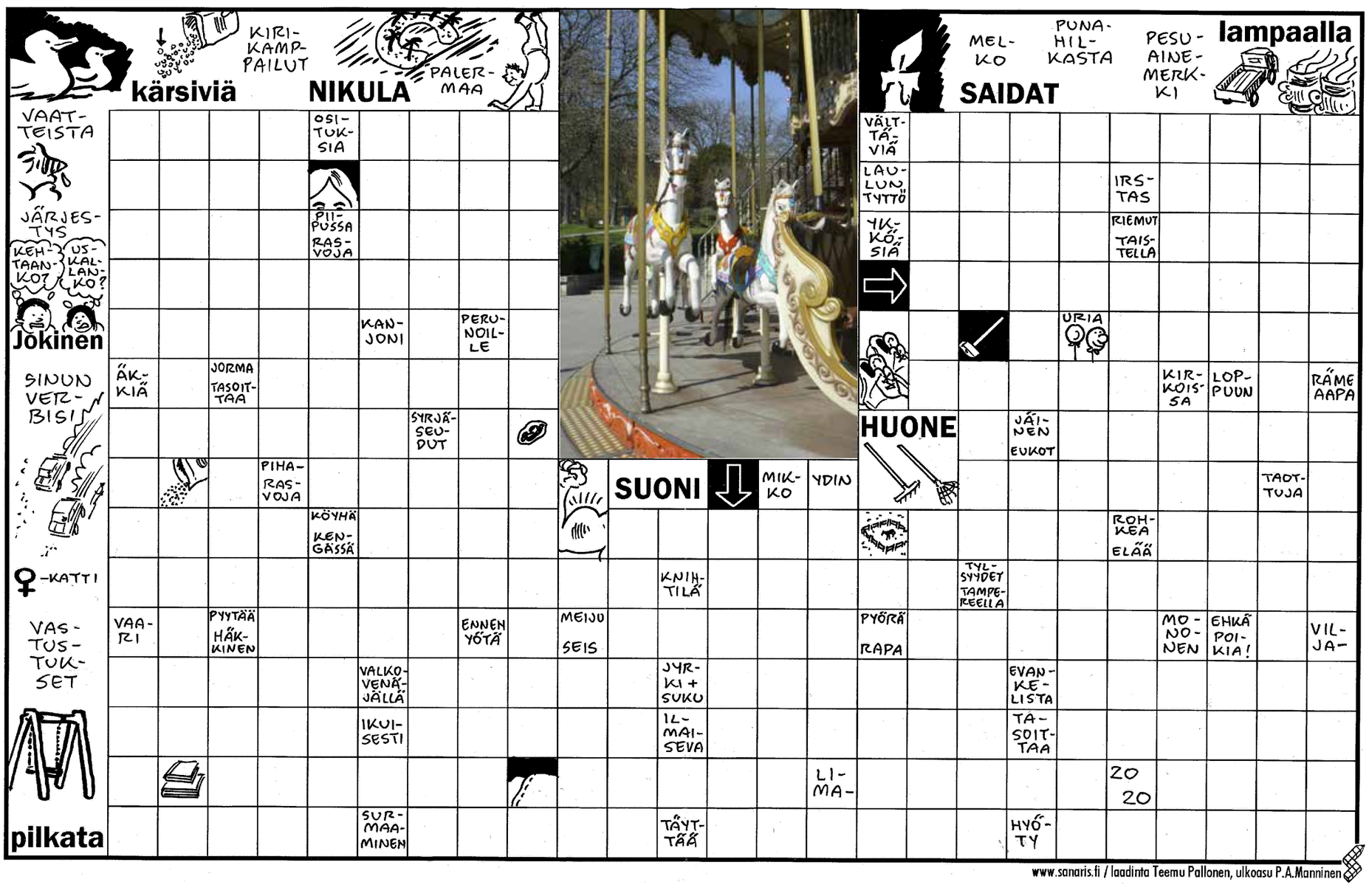

www.sanaris.fi / laadinta Teemu Pallonen, ulkoasu P.A.Manninen